

Tarih: 20-05-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصِيكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا
وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ

İNSANIN ESARETİ: BİD'AT VE HURAFELER

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyuruyor: “[Ey Müminler!] Benim gösterdiğim dosdoğru yol (İslam) işte budur; size düşen de bu yolda yürümektir. Sakın ha, sizi bu yoldan ayıracak başka yollara sapmayın. İşte Allah size bunu emrediyor ki (O’na iman ve kulluk) sorumluluğunuz konusunda duyarlı olasınız.”¹ Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor: “En doğru söz Allah’ın kitabıdır. Yolların en hayırlısı Muhammed’in (sav) yoludur. İşlerin en kötüsü, sonradan ortaya çıkarılmış olan bid’atlerdir. Her bid’at dalâlettir, sapıklıktır.”²

Değerli Mü’minler!

Yüce dinimiz İslam, tüm insanlığa dünya ve ahiret mutluluğunu sağlayacak ilkeler öğretmiştir. En büyük rehberliği akıllı kullanmaya, düşünme ve tefekkür etmeye davet etmesidir. İnsanın akıl, ruh ve fitratına aykırı olan hiçbir şeyi din olarak tavsiye etmemiştir. Sadece Allah’a kulluk etmeyi, O’na güvenmeyi, O’nun rahmetine sığınmayı ve yalnız O’ndan yardım dilemeyi öğretmiştir. Aslı esası olmayan, insanı köleleştiren ve esir alan bütün batıl inanç ve hurafeleri yasaklamıştır. İnsanların bilgisizlik ve çaresizliklerini fırsat bilerek, duygu ve değerlerini istismar etmeyi büyük bir günah kabul etmiştir. Yüce Dinimizi doğru bilmemenin bir neticesi olarak insanoğlu zaman zaman falcı,

büyücü, kâhin, sihirbaz ve medyumlardan medet umar hâle gelmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Gelecekte haber verme, kısmet açma, şans getirme, şifa dağıtma iddiasında bulunmak ve bundan yardım ummak İslam’ın özüne aykırıdır. Zira, gaybın bilgisi yalnızca Allah’a aittir. Her şeye gücü yeten yegâne kudret sahibi O’dur. Yediğimiz her lokma, içtiğimiz her yudum suyu bizlere lütfeden O’dur. Dertlerin dermanı, hastalıkların şifası, sıkıntıların çaresi O’ndadır. Bizleri her an koruyup gözetken, yürekten yakarışlarımıza ve samimi dualarımıza icabet eden yalnızca Allah’tır. İslam insanı yalnızca Allah’a yöneltip O’na iman ve ibadet etmeye davet ederek her türlü batıl inançların esiri olmaktan kurtarır. Allah’a iman ve kulluk ile O’ndan başkasından birşey talep etmenin tevhid ilkesi ile bağdaşmadığını her daim haykırır. Her gün namazlarımızda okuduğumuz Fatiha suresinde bu hakikati şöyle dile getirir: “(Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız.”³

Değerli Kardeşlerim!

Hurafe ve batıl inançlar ile mücadele etmek için en etkili yol dinimizi Kur’an ve sünnetten öğrenmektir. Bu kaynaklara aykırı olan ve din olarak sunulmaya çalışılan batıl inanç ve uygulamalara karşı uyanık olmak gerekir. Din adına duyduğumuz hiçbir şeyi araştırmadan, dini bilgi ve akıl süzgecinden geçirmeden kabul etmemek en önemli görevimizdir. Kul olarak görevimiz Allah’ın dinini doğru bir şekilde öğrenmek ve yaşamaktır. İnsanların bu tür batıl inançlara yönelmesinin en büyük sebeplerinden biri de dünya ve ahirete yönelik umut ve beklentileridir. Hutbemi Allah’tan başkasından bir şey bekleme ve umut etmenin beyhude ve geçersiz olduğunu ifade eden hadisi şerif ile bitirmek istiyorum: Peygamberimiz (s.a.s) bir gün, amcasının oğlu Abdullah b. Abbas’la yolculuk yaptığı esnada ona şu tavsiyelerde bulundu: “Delikanlı! Sana bazı şeyler öğreteceğim. Allah’ı gözet ki Allah da seni gözet sin. Allah’ı gözet ki O’nu daima yanında bulasın. Bir şey istediğinde Allah’tan iste! Yardıma muhtaç olduğunda Allah’tan yardım dile! Şunu bil ki bütün insanlar sana fayda vermek için toplansa Allah’ın takdiri dışında sana fayda veremezler. Bütün insanlar sana zarar vermek için toplansa Allah’ın takdiri dışında sana hiçbir zarar veremezler...”⁴

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ En’am 6/153.

² Müslim, Cuma 43.

³ Fatiha 1/5.

⁴ Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 59; İbn Hanbel, I, 293.